

บทที่ 12

การงานของเนื้อหนัง

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณสามารถที่จะ

- บอกถึงการงานของเนื้อหนัง
- อธิบายวิธีที่จะเดินในมรรคาของพระวิญญาณมากกว่าตามความต้องการของเนื้อหนัง

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“การงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัดคือ การล่วงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การถือวิทยาคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การไฝ่สูง การห่มเถียงกัน การแตกก๊กกัน

การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกรและการเล่นๆ ในทำนองนี้อีกเหมือนที่ซาฟเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ซาฟเจ้าขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

กาลาเทีย 5:19-21

คำนำ

บทนี้เกี่ยวข้องกับงานของเนื้อหนัง ลักษณะต่างๆ ของบาปซึ่งล้วนแต่ขัดแย้งกับผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การงานของเนื้อหนังคืออะไร?

การงานของเนื้อหนังคือ ลักษณะนิสัยอันเป็นธรรมชาติที่เต็มไปด้วยความบาปของมนุษย์ ซึ่งเป็นป่อเกิดของตัณหา (ความปรารถนาที่เป็นบาป)

สิ่งเหล่านี้ถือว่าอยู่ตรงข้ามกับคุณลักษณะซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องการที่จะพัฒนาในชีวิตของคุณ

สงครามฝ่ายวิญญาณ

มีการต่อสู้ดำเนินอยู่ในชีวิตของผู้เชื่ออย่างสม่ำเสมอ การงานของเนื้อหนังนั่นเองที่กำลังพยายามที่จะทำลายผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“เพราะความต้องการของเนื้อหนังในมนุษย์ต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายปรารถนาจะทำ จึงกระทำไม่ได้”

กาลาเทีย 5:17

ความต้องการของเนื้อหนังในมนุษย์ธรรมดานั้นคือ สิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับธรรมชาติของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การทำงานของเนื้อหนังได้แก่

“การล่องประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การถือวิทยาคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การใฝ่สูง การทุ่มเถียงกัน การแตกก๊กกัน การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกรและการเล่นๆ ในทำนองนี้อีกเหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

กาลาเทีย 5:19-21

แม้ว่าผลของความบาปเหล่านี้จะเห็นได้ชัดในการประพฤติที่ไม่ถูกต้อง แต่ทว่าสาเหตุนั้นยังไม่อาจเห็นได้ชัด สาเหตุที่ทำให้เกิดนั้นคือ ความปรารถนาบาป (ตัณหา) ซึ่งมาจากหัวใจของมนุษย์

“ถึงท่านทั้งหลายก็ยังไม่เข้าใจหรือ ท่านยังไม่เห็นหรือว่า สิ่งใดๆ แต่ภายนอกที่เข้าไปภายในมนุษย์จะกระทำให้มนุษย์เป็นมลทินไม่ได้”

สิ่งที่จะออกมาจากภายในมนุษย์ สิ่งนั้นแหละทำให้มนุษย์เป็นมลทิน

เพราะว่าจากภายในมนุษย์คือจากใจมนุษย์ มีความคิดชั่วร้าย การล่องประเวณี การลักขโมย การฆ่าคน การผิดผีผิดเมีย

การโลภ ความอธรรม การล่อลวงเขา ราคะตัณหา อิจฉาริษยา การใส่ร้าย ความเย่อหยิ่ง ความบัดซบ

สารพัดการชั่วนี้เกิดมาจากภายใน และทำให้มนุษย์เป็นมลทิน”

มาระโก 7:17, 20-23

ความบาปต่างๆ ตามที่ปรากฏในรายการใน กาลาเทีย 5:19-21 นั้น ยังมีใช่ความบาปทั้งหมดดังที่จำแนกไว้ในพระคัมภีร์ แต่เป็นเพียงบาปกลุ่มเดียวเท่านั้นซึ่งถูกเรียกว่า “การทำงานของเนื้อหนัง” อันเป็นสิ่งซึ่งขัดแย้งกับผลของพระวิญญาณ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุผลว่า ทำไมเราจึงกำลังทำการศีกษาบาปเหล่านี้โดยเฉพาะเจาะจง

การล่องประเวณี

การล่องประเวณีคือ ปฏิบัติการทางเพศโดยบุคคลหนึ่งซึ่งแต่งงานแล้วกับบุคคลซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

พระบัญญัติข้อหนึ่งซึ่งเป็นหนึ่งในพระบัญญัติสิบประการจากพระเจ้าก็คือ

“อย่าลวงประเวณีผิวเมียเขา”

อพยพ 20:14

ในสมัยของพระคัมภีร์เดิมนั้น เมื่อมีบุคคลประพฤติผิดในการลวงประเวณี เขาผู้นั้นต้องถูกลงโทษถึงตาย

“ถ้าผู้ใดร่วมประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน ให้ขวางผู้ร่วมประเวณีทั้งชายและหญิงนั้นเสียให้ตาย”

เลวีนิติ 20:10

ในพระคัมภีร์ใหม่ ทั้งพระเยซูและเปาโลก็ตักเตือนซ้ำๆ เกี่ยวกับเรื่องการลวงประเวณี

“อย่าฆ่าคน อย่าลวงประเวณีผิวเมียเขา อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าฉ้อเขา จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน”

มาระโก 10:19

“พระบัญญัติกล่าวว่า อย่าลวงประเวณีผิวเมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าโลภ ทั้งพระบัญญัติอื่น ๆ ก็รวมอยู่ในข้อนี้คือ ท่านจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง”

โรม 13:9

พระเยซูทรงขยายความเรื่องความหมายของการลวงประเวณีว่ามีที่มาจากความปรารถนาชั่วทางเพศซึ่งเกิดจากใจ

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า อย่าลวงประเวณีผิวเมียเขา

ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนัดในหญิง ผู้นั้นได้ลวงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว”

มัทธิว 5:27-28

การลวงประเวณียังมีความหมายรวมไปถึงการหย่าร้างกับคู่ครองของตนด้วย และรวมถึงการแต่งงานใหม่โดยปราศจากสาเหตุที่ถูกต้องตามที่พระคัมภีร์ระบุไว้ด้วย

“ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดจะหย่าภรรยาเพราะเหตุอื่นนอกจากการเล่นชู้ก็เท่ากับว่าผู้นั้นทำให้หญิงนั้นผิดศีลลวงประเวณี และถ้าผู้ใดจะรับหญิงซึ่งหย่าแล้วเช่นนั้นมาเป็นภรรยา ผู้นั้นก็ผิดศีล ลวงประเวณีด้วย”

มัทธิว 5:32

“และถ้าภรรยาจะหย่าสามีของตน แล้วไปมีสามีใหม่ หญิงนั้นก็ผิดประเวณีเหมือนกัน”

มาระโก 10:12

บุคคลใดประพฤติตนเป็นการลวงประเวณี เท่ากับว่าเขากำลังทำบาปต่อวิญญาณจิตของเขาเองทีเดียว

“ชายใดที่ลวงประเวณีผิวเมีย ย่อมไม่มีสัมภัญสำนึก ผู้ใดที่กระทำอย่างนั้นก็ทำลายตนเอง”

สุภาษิต 6:32

พระเจ้าทรงพิพากษาคนที่ประพฤติกดงประเวณีว่า
“จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้เพียงสมรสปราศจากความชั่วช้า
เพราะคนที่มีชูและคนทีล่งประเวณีนั้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษเขา”

ฮีบรู 13:4

บุคคลเหล่านั้นซึ่งประพฤติดนในการล่งประเวณีจะไม่มีส่วนรวมในมรดกราชอาณาจักรของ
พระเจ้า

“ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า อย่าหลงเลย คนล่ง
ประเวณี คือถือรูปเคารพ คนผิดผิวเมียเขา ลูกสวาทหรือชายเล่นลูกสวาท”

1 โครินธ์ 6:9

บุคลิกลักษณะหนึ่งซึ่งคุณสามารถรู้ได้ว่าเขาเป็นครูเทียมเท็จก็คือ โดยความบาปแห่งการล่ง
ประเวณี

“แต่ว่าได้มีคนทีปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้น เช่นเดียวกับทีจะมี
ผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลาย ตาของเขามีแววซึ่งเปี่ยมด้วยความใคร่ในการล่ง
ประเวณี ไม่สิ้นความกระหายในบาป”

2 เปโตร 2:1, 14

พระคัมภีร์ตักเตือนว่า “แต่หญิงเล่นชู้ล่าชีวิตประเสริฐของชายทีเดียว”

สุภาษิต 6:26

การผิดประเวณี

การผิดประเวณีคือ ผิดทางเพศโดยบุคคลสองคนซึ่งยังมีได้แต่งงานกัน ความบาปนี้รวมถึงการ
ล่งประเวณีซึ่งเป็นปฏิบัติการทางเพศโดยบุคคลทีแต่งงานแล้วกับบุคคลซึ่งไม่ใช่คู่สมรสของตน

การผิดประเวณียังรวมถึงปฏิบัติการทางเพศระหว่างคนซึ่งยังไม่ได้แต่งงาน และรวมถึงการมี
พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น รักร่วมเพศและการร่วมประเวณีระหว่างหญิงชายทีเป็นพี่น้องกัน

การผิดประเวณีสามารถใช้เป็นเหตุผลในการหย่าตามการอนุญาตของพระคัมภีร์

“ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดจะหย่าภรรยาเพราะเหตุอื่นนอกจากการเล่นชู้ก็
เท่ากับว่าผู้นั้นทำให้หญิงนั้นผิดศีลล่งประเวณี และถ้าผู้ใดจะรับหญิงซึ่งหย่าแล้วเช่นนั้นมา
เป็นภรรยา ผู้นั้นก็ผิดศีลล่งประเวณีด้วย”

มัทธิว 5:32

คนผิดประเวณีจะไม่มีส่วนในมรดกราชอาณาจักรของพระเจ้า

“ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า อย่าหลงเลย คนล่ง
ประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดผิวเมียเขา ลูกสวาทหรือชายเล่นลูกสวาท

คนขโมย คนโลก คนขี้เมา คนปากร้าย คนจ้อโก่ง จะไม่ได้รับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

1 โครินธ์ 6:9-10

พระคัมภีร์บอกเราให้หลีกเลี่ยง (ออกห่าง) จากการผิดประเวณี

“นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี”

1 เธสะโลนิกา 4:3

“แต่เพื่อป้องกันการล่วงประเวณี ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยาเป็นของตน และผู้หญิงทุกคนมีสามีเป็นของตน”

1 โครินธ์ 7:2

“อย่าให้เราคบหญิงชั่วเหมือนอย่างที่บางคนในพวกเขาได้กระทำ”

1 โครินธ์ 10:8

ร่างกายมิได้มีไว้เพื่อแก้การผิดประเวณี เพราะว่าร่างกายนั้นเป็นสมบัติของพระเจ้า ด้วยเหตุผลเช่นนี้ เราต้องหลีกเลี่ยงการผิดประเวณี

“ร่างกายนั้นมิได้มีไว้เพื่อการล่วงประเวณี แต่มีไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้ามีไว้สำหรับร่างกาย

จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี บาปอย่างอื่นที่มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอกกาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้นทำผิดต่อร่างกายของตนเอง

ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง

พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ด้วยร่างกายของท่านเถิด”

1 โครินธ์ 6:13, 18-20

เป็นความรับผิดชอบของคุณที่จะต้องประหารโลกีย์วิสัยในการล่วงประเวณีเสีย

“เหตุฉะนั้น จงประหารโลกีย์วิสัยในตัวท่านเสีย มีการล่วงประเวณี”

โคโลสี 3:5

ไม่ควรแม้แต่จะให้มีการกล่าวถึงการล่วงประเวณีหรือการผิดประเวณีกันในหมู่ผู้เชื่อ

“แต่การเอ่ยถึงการล่วงประเวณี การลามกต่างๆ และกามละโมภ อย่าให้มีขึ้นในพวกท่านเลย จะได้สมกับที่ท่านเป็นธรรมิกชน”

เอเฟซัส 5:3

ถ้าบุคคลใดยังประพฤติตนในการผิดประเวณี ในที่สุดเขาจะถูกครอบงำด้วยราคะตัณหาและการลามกทั้งหมด ตามที่กล่าวไว้ใน โรมบทที่ 1 ซึ่งสามารถถูกลูกถามจนนำไปถึงการมีสัมพันธ์อันผิดธรรมชาติในเพศเดียวกัน ในที่สุดจิตสำนึกของเขาจึงไม่มีการฟ้องผิดอีกต่อไป

“เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีกิเลสตัณหาอันน่าอัปยศ พวกผู้หญิงของเขาก็เปลี่ยนจากการสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้ผิดธรรมชาติไป

พวกเขาเต็มไปด้วยสรรพการชั่วกรรม ความชั่วร้าย ความโลภ ความมั่งร้าย ความอิจฉา ริษยา การฆ่าฟัน การวิวาท การล่อลวง การคิดร้าย การพุดนินทา”

โรม 1:26, 29

การโสโครก

การโสโครกคือ สิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับการมีสภาพสะอาด ในบทเรียนนี้ซึ่งว่าด้วยเรื่องการทำงานของเนื้อหนัง คำว่า “การโสโครก” จึงหมายถึงการมีสภาพฝ่ายวิญญาณที่ไม่สะอาดหรือการมีสภาพฝ่ายวิญญาณที่มีมโนธรรมเสื่อมโทรม

พระเจ้าไม่มีพระประสงค์ให้ประชากรของพระองค์มีมลทิน

“และจงดำเนินชีวิตในความรักเหมือนดังที่พระคริสต์ได้ทรงรักท่านทั้งหลาย และทรงประทานพระองค์เพื่อเราให้เป็นเครื่องถวายเครื่องบูชาอันเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า”

เอเฟซัส 5:2

“เพราะพระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์”

1 เธสะโลนิกา 4:7

เป็นความรับผิดชอบของคุณที่จะต้องประหารการโสโครกและการขาดวินัยในตัวคุณเสีย เพื่อที่จะได้ดำรงชีวิตที่บริสุทธิ์

“เหตุฉะนั้นจงประหารโลกีย์วิสัยในตัวท่านเสีย มีการล่วงประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่วและความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ”

โคโลสี 3:5

“ดูก่อนท่านที่รัก เมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้แล้ว ให้เราชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณจิตและจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า”

2 โครินธ์ 7:1

“ให้ท่านทุกคนรู้จักมีภรรยาในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ”

1 เธสะโลนิกา 4:4

ถ้าคุณไม่ประหารการโสโครกเสีย คุณเองจะตกเป็นทาสของมัน

“ข้าพเจ้ายกเอาตัวอย่างมนุษย์มาพูด เพราะเหตุเนื้อหาของท่านอ่อนกำลัง เพราะท่านเคยให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของการโสโครกและของบาปซ้อนบาปฉันใด บัดนี้ท่านจงให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของความชอบธรรม เพื่อให้ถึงการชำระให้บริสุทธิ์ฉันนั้น”

โรม 6:19

ถ้าคุณยอมแพ้ต่อการโสโครก ในไม่ช้าตัวคุณจะตกเป็นทาสให้มันครอบงำจนหมด

“เขามีใจปราศจากโอตตัมปะ ปล่อยตัวทำการลามกและละโมภในกาม ทำการโสโครกทุกอย่าง

แต่ว่าท่านไม่ได้เรียนรู้จักพระคริสต์อย่างนั้น”

เอเฟซัส 4:19-20

ถ้าคุณดำเนินชีวิตต่อไปในการโสโครกฝ่ายวิญญาณ (บาป) พระเจ้าก็จะปล่อยให้คุณตกเป็นทาสของมัน

“เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงปล่อยเขาให้ประพฤติกุหลามตามราคะตัณหาในใจของเขา”

โรม 1:24

เมื่อมนุษย์คนใดถูกพระเจ้าเมินพระพักตร์โดยปล่อยให้อยู่กับสิ่งซึ่งเขายอมเป็นทาสของมัน เมื่อนั้นจิตสำนึกของเขาก็หยุดที่จะทำหน้าที่ ในที่สุดเขาจะถูกบังคับควบคุมโดยสิ่งนั้นอย่างสิ้นเชิง เขาจะต้องพินาศไปในบาปของเขา เว้นไว้เสียแต่ว่าเขาจะกลับใจเสียใหม่

“โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ปล่อยตัวหลงระเรีงไปตามกิเลสตัณหา

แต่คนเหล่านั้นเป็นเหมือนสัตว์เดียรฉานที่ปราศจากความคิดเป็นสัตว์ที่ทำตามสัญชาตญาณ เกิดมาเพื่อถูกจับและถูกฆ่า เขากล่าวประนามสิ่งที่เขาไม่เข้าใจเลย เขาจะต้องพินาศอย่างสัตว์ร้ายนั้น”

2 เปโตร 2:10, 12

เมื่อขอพระคัมภีร์เหล่านี้ซึ่งกล่าวถึงการโสโครกถูกนำมารวมเข้าด้วยกัน คุณก็เห็นรูปแบบปรากฏออกมาชัดเจน คุณมีฤทธิ์อำนาจในการประหารมันเสียจากชีวิตของคุณ หรือยอมแพ้เป็นทาสของความบาป

ถ้าคุณประหารการโสโครกเสียจากชีวิตของคุณ การกระทำเช่นนี้จะนำคุณไปสู่ความบริสุทธิ์ในการดำเนินชีวิต

ถ้าหากคุณยอมแพ้แก่มัน ในไม่ช้าคุณก็ต้องมอบตัวเองให้มันครอบครองจนสิ้น ในที่สุดพระเจ้าจะปล่อยคุณไว้กับมันและคุณจะต้องพินาศด้วยความเฝ้าเป็อยของตัวเอง

การโสโครก

รูปแบบแห่งการเลือก

ถ้าคุณ...

ถ้าคุณ...

ประหารโลกีย์วิสัยอันเป็นการโสโครก

ยอมแพ้แก่โลกีย์วิสัยอันเป็นการโสโครกนั้น โรม

เสีย โคลโลสี 3:5

6:19

การใส่โครก

การทำเช่นนั้นจะนำคุณไปสู่...

ความบริสุทธิ์ 1 เธสะโลนิกา 4:7

รูปแบบแห่งการเลือก

การทำเช่นนั้นจะนำคุณไปสู่...

การยอมมอบตัวคุณเองให้มันครอบครอง...

เอเฟซัส 4:19

ซึ่งทำให้เกิดผลดังนี้

พระเจ้าทรงปล่อยคุณให้เป็นทาสของมัน

โรม 1:24

ซึ่งต้องสิ้นสุดลงด้วยการพินาศในความน่าเบื่อ

ของตัวเอง

2 เปโตร 2:10, 12

การเต็มไปด้วยกิเลสตัณหา

การเต็มไปด้วยกิเลสตัณหาคือ บาปของตัณหา อารมณ์ที่เต็มไปด้วยบาป และความแพศยา เลวทราม ซึ่งเป็นความประพฤติที่ลามกและไร้ยางอาย

การเต็มไปด้วยกิเลสตัณหาคือ บุคลิกลักษณะหนึ่งซึ่งคุณสามารถรู้ได้ว่าเป็นครูเทียมเท็จ

“เพราะว่ามีบางคนได้แอบแฝงเข้ามา ซึ่งพระคัมภีร์ได้บ่งไว้นานแล้วว่าเขาจะถูก พิพากษาลงโทษอย่างนี้ เขาเหล่านั้นเป็นคนอธรรม ที่ถือเอาพระคุณของพระเจ้าของเราเป็น เหตุให้กระทำความชั่วช้าลามก และเขาปฏิเสธพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้านายและองค์พระผู้ เป็นเจ้าของเราแต่องค์เดียว”

ยูดา 4

ในอดีตคุณอาจเคยเป็นผู้มีกิเลสตัณหา แต่ในฐานะผู้เชื่อ คุณไม่ควรมียพฤติกรรมทำนองนี้อีกต่อไปแล้ว

“เพื่อจะได้ไม่ดำเนินชีวิตที่ยังเหลืออยู่ในโลกตามใจปรารถนาของมนุษย์ แต่ตามพระ ประสงค์ของพระเจ้า จงให้เวลาที่ผ่านไปแล้วนั้นเพียงพอสำหรับการกระทำสิ่งที่คนต่างชาติ ขอบกระทำ คือประพฤติตัวตามราคะตัณหา ตามใจปรารถนาอันชั่ว เมฆเหล่านี้ ลี้อย่าง กันอย่างถึงใจ กินเหล้าร่วนวายกันและการไหว้รูปเคารพซึ่งผิดธรรม”

1 เปโตร 4:2-3

พระคัมภีร์สอนว่าถ้าคุณดำเนินชีวิตอยู่ในกิเลสตัณหา ในไม่ช้าคุณก็จะมอบตนเองเป็นทาสแก่มันโดยไม่รู้ตัว

“เรามีใจปราศจากโอตัมปะ ปล่อยตัวทำการลามกและละโมภในกาม ทำการโสโครกทุกอย่าง”

เอเฟซัส 4:19

การให้รูปเคารพ

การให้รูปเคารพคือ การบูชารูปเคารพ ซึ่งมีได้หมายถึงแต่เพียงการนมัสการรูปเหมือนที่ทำมาจากหิน ไม้ หรือโลหะที่มีค่า รูปเคารพคือ สิ่งใดก็ตามซึ่งมีความสำคัญต่อคุณมากกว่าพระเจ้า

คนให้รูปเคารพคือ คนเหล่านั้นซึ่งปฏิบัติอยู่แต่การให้รูปเคารพและนมัสการสิ่งอื่นมากกว่าพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ การให้รูปเคารพคือการขาดความรู้เรื่องตำแหน่งที่ถูกต้องของพระเจ้าในชีวิตของคุณ

หนึ่งในธรรมเนียมปฏิบัติครั้งแรกที่พระเจ้ามอบให้ นั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องการให้รูปเคารพ

“อย่าให้ผู้ใดกลับนับถือรูปเคารพ หรือหล่อพระไว้เป็นรูปเคารพสำหรับตน เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา”

เลวีนิติ 19:4

“เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำรูปเคารพสำหรับตัว หรือตั้งรูปแกะสลักหรือเสาศักดิ์สิทธิ์ และเจ้าทั้งหลายอย่าตั้งรูปศิลาแกะสลักไว้ในแผ่นดินของเจ้าเพื่อแก่การกราบไหว้เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา”

เลวีนิติ 26:1

พระต่างๆ ของชนชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้าถูกเรียกว่ารูปเคารพ

“เพราะพระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์”

สดุดี 96:5

คุณจะถูกทำให้สับสน แยกแยะไม่ออกระหว่าง 2 สิ่ง ถ้าคุณนมัสการรูปเคารพ

“ให้ผู้นมัสการรูปเคารพทั้งสิ้นได้อาย คือผู้ที่อวดในพระทัยของเขา”

สดุดี 97:7

รูปเคารพของคนที่ไม่รู้จักพระเจ้าคือ ผลงานซึ่งมือมนุษย์ได้ทำขึ้น รูปเหล่านั้นไม่มีฤทธิ์เดชหรือความสำคัญฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง

“รูปเคารพของบรรดาประชาชาติเป็นเงินและทองคำ เป็นหัตถกรรมของมนุษย์

รูปเหล่านั้นมีปาก แต่พูดไม่ได้ มีตาแต่ดูไม่ได้

มีหูแต่ฟังไม่ได้ ทั้งไม่มีลมหายใจในปากของรูปนั้น

ผู้ที่ทำรูปนั้นจะเหมือนรูปเหล่านั้น เออ บรรดาผู้ที่วางใจในรูปนั้นก็เช่นกัน”

สดุดี 135:15-18

(ดูสดุดี 115:4-8)

คริสเตียนนมัสการรูปเคารพไม่ได้

“วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า “เราจะอยู่ในเขาทั้งหลายและจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นชนชาติของเรา”

2 โครินธ์ 6:16

คุณต้องไม่แม้แต่จะสมาคมกับคนไหวรูปเคารพ

“แต่ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่า ถ้าผู้ใดได้ชื่อว่าเป็นพี่น้องแล้ว แต่ยังล่องประเวณี เป็นคนโลก เป็นคนถือรูปเคารพ เป็นคนปากร้าย เป็นคนขี้เมา หรือเป็นคนจ้อโก่ง อย่าคบคนอย่างนั้น แม้จะกินด้วยกันก็อย่าเลย”

1 โครินธ์ 5:11

คุณถูกเตือนให้ดำเนินชีวิตอยู่ให้ห่างจากพวกรูปเคารพ

“ลูกทั้งหลายเอ๋ย จงระวังรักษาตัว อย่าเกี่ยวข้องกับรูปเคารพ”

1 ยอห์น 5:21

คนไหวรูปเคารพจะไม่มีส่วนในราชอาณาจักรของพระเจ้า

“ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า อย่าหลงเลย คนล่องประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดผิวเมียเขา ลูกสวาทหรือชายเล่นลูกสวาท

คนขโมย คนโลก คนขี้เมา คนปากร้าย คนจ้อโก่ง จะไม่ได้รับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

1 โครินธ์ 6:9-10

พระคัมภีร์เปิดเผยถึงเคราะห์ร้ายของคนไหวรูปเคารพ

“แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าเกลียดน่าชัง คนที่ข่มมนุษย์ คนล่องประเวณี คนใช้เวทมนต์ คนไหวรูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พุดมูสานั้น มรดกของเขาอยู่ที่ในบึงไฟและกำมะถันที่กำลังไหม้อยู่ นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

วิวรณ์ 21:8

“ภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนต์ คนล่องประเวณี คนข่มมนุษย์ คนไหวรูปเคารพ ทุกคนที่รักการมูสาและการประพฤติดาม”

วิวรณ์ 22:15

พระคัมภีร์เรียกความโลภว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการไหว้รูปเคารพ ความโลภคือการต้องการสิ่งใดด้วยความรู้สึกแรงกล้าและมีความปรารถนาผิดๆ คุณต้องประหารและทำลายล้างความโลภเสีย

“เหตุฉะนั้นจงประหารโลกีย์วิสัยในตัวท่านเสีย มีการลวงประเวณี การโสโครก ราคะ ตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ”

โคโลสี 3:5

คุณอาจเคยเป็นคนไหว้รูปเคารพในอดีต แต่ผู้เชื่อทั้งหลายต้องไม่ปฏิบัติสิ่งนี้อีกต่อไป

“เพื่อจะได้ไม่ดำเนินชีวิตที่ยังเหลืออยู่ในโลกตามใจปรารถนาของมนุษย์ แต่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

จงให้เวลาที่ผ่านไปแล้วนั้นเพียงพอสำหรับการกระทำสิ่งที่คนต่างชาติชอบกระทำ คือ ประพฤติตัวตามราคะตัณหา ตามใจปรารถนาอันชั่ว เมมาเหล้าองุ่น เลี้ยงกันอย่างถึงใจ กิน เหล้าวุ่นวายกันและการไหว้รูปเคารพซึ่งผิดธรรม”

1 เปโตร 4:2-3

“เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่า เราได้รับการต้อนรับจากพวกท่าน อย่างไรและกล่าวถึงการที่ท่านได้ละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้”

1 เธสะโลนิกา 1:9

เวทมนต์

เวทมนต์คือ การปฏิบัติของพวกแม่มดรวมทั้งมนตร์ดำและมนตร์ขาว เสน่ห์ โหราศาสตร์ การเลี้ยงผี การใช้ยาพิษ การสะกดชื่อคาถาและยาเสพติด ซึ่งรวมถึงปฏิบัติการของซาตานทุกรูปแบบและการนมัสการพวกมัน

ความหมายของเวทมนตร์อาจขยายครอบคลุมไปถึงการบังคับควบคุมคนอื่นๆ แม้ว่าคุณไม่ยอมเกี่ยวข้องกับเวทมนตร์ของซาตาน คุณก็สามารถมีความรู้สึกผิดในใจเกี่ยวกับ “เวทมนตร์” ในฐานะที่เป็นความบาปของเนื้อหนังถ้าคุณพยายามที่จะควบคุม บังคับหรืออธิษฐานต่อต้านผู้อื่น

เวทมนตร์เป็นการกบฏฝ่ายวิญญาณต่อต้านพระเจ้า พระเจ้ากล่าวว่า ความบาปของการกบฏก็เลวร้ายพอๆ กับการใช้เวทมนตร์

“เพราะการกบฏก็เหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ยาม”

1 ซามูเอล 15:23

ความเกลียดชัง

ความเกลียดชังคือ สิ่งซึ่งอยู่ตรงข้ามกับความรัก เป็นอารมณ์ที่ไม่ชอบอย่างรุนแรง เป็นความรู้สึกที่ไม่ดีต่อผู้อื่น

พระคัมภีร์กล่าวว่า ความเกลียดชังเร่งเจ้าการวิบาท

“ความเกลียดชังเราให้เกิดความวิวาท แต่ความรักครอบงำบรรดาการทรยศเสีย”

สุภาษิต 15:17

ความเกลียดชังซึ่งปกปิดไว้ด้วยการหลอกลวงจะถูกเปิดเผยโดยพระเจ้า

“ถึงแม้เขาจะปิดความเกลียดชังของเขาไว้ด้วยเล่ห์ ความชั่วร้ายของเขาเผยออกในที่ประชุม”

สุภาษิต 26:26

การหลอกลวงในที่นี้หมายถึงการเสแสร้งคือ แกล้งทำเป็นชอบใครสักคนซึ่งแท้จริงแล้วคุณเกลียดเขา

ความแตกแยก

ความแตกแยกคือ การไม่เห็นด้วย การเข้ากันไม่ได้และการคัดค้าน ซึ่งก็เป็นเช่นเดียวกับการต่อสู้

คำนี้ถูกใช้ในพระคัมภีร์เพียงครั้งเดียว เมื่อพระเยซูตรัสถึง “ความแตกแยก” ในครอบครัวซึ่งเป็นสัญญาณแห่งยุคสุดท้าย

มัทธิว 10:35

การเอาอย่าง

การเอาอย่างคือ ความปรารถนาที่จะลอกแบบคนอื่นและพยายามทำตนให้เท่าเทียมหรือเลิศกว่าเขา ซึ่งเป็นวิญญาณแห่งการแข่งขันและเป็นรูปแบบแห่งความอิจฉา

ข้อความนี้ซึ่งมีอยู่ใน กาลาเทีย เป็นข้ออ้างอิงเดียวที่ปรากฏในพระคัมภีร์ซึ่งคำนั้นถูกใช้ในลักษณะนี้

ความโกรธ

ความโกรธคือ ความโกรธที่รุนแรง เป็นการกระทำด้วยความโกรธ การบันดาลโทสะ พระคัมภีร์กล่าวถึงความโมโหว่าเป็นสิ่งโหดร้าย

“ความพิโรธก็ดูร้าย ความโกรธก็ท่วมท้น แต่ใครจะยืนต่อหน้าความริษยาได้”

สุภาษิต 27:4

บุคคลที่มีความโกรธจะต้องทนทุกข์เพราะเหตุแห่งความโกรธนั้น

“คนที่โมโหจนเฉียวจะต้องได้รับโทษ เพราะถ้าเจ้าช่วยกู้เขาแล้ว ก็ต้องช่วยกู้เขาอีก”

สุภาษิต 19:19

บุคคลผู้มีปัญญาจะหันหนีเสียจากความโมโห

“คนมักเยาะเย้ยกระทำบ้านเมืองให้ลุกเป็นไฟ แต่ปราชญ์แปรความโกรธเกรี้ยวไปเสีย”

สุภาสิต 29:8

เมื่อคุณยังเป็นคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า คุณก็เป็นลูกของความโกรธ

“เมื่อก่อนเราทั้งปวงเคยประพฤติเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามตัณหาของเนื้อหนังคือ กระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ ตามสันดานเราจึงเป็นคนควรแก่อาชญาเหมือนอย่างคนอื่น”

เอเฟซัส 2:3

อย่ายอมให้ความโกรธมาบีบคั้นในชีวิตของคุณ

“จงให้ใจขมขื่นและใจขัดเคือง และใจโกรธและการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสีกับการคิดปองร้ายทุกอย่างอยู่ห่างไกลจากท่านเถิด”

เอเฟซัส 4:31

คุณต้องกำจัดความโกรธออกไปให้ได้

“แต่บัดนี้ สารพัดสิ่งเหล่านี้ท่านจงเปลื้องทิ้งเสียคือ ความโกรธ ความขัดเคือง การคิดปองร้าย การพูดเสียดสี คำพูดหยาบโลน”

โคโลสี 3:8

คุณต้องละทิ้งความโกรธ

“จงระงับความโกรธและทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อน มีแต่จะชั่วไป”

สดุดี 37:8

คุณต้องเข้าไปในการโกรธ

“ดูก่อนพี่น้องที่รักของข้าพเจ้าจงทราบข้อนี้ จงให้ทุกคนไว้ในกาฟัง ข้าในการพูด ข้าในการโกรธ

“เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมแห่งพระเจ้า”

ยากอบ 1:19-20

“บุคคลที่โกรธช้ำก็มีความเข้าใจมาก แต่บุคคลที่ไม่โห่เรวก็ยกย่องความโง่”

สุภาสิต 14:29

มีความเกี่ยวพันระหว่างความโกรธและการงานอื่นๆ ของเนื้อหนังซึ่งคุณจะต้องศึกษาว่าเป็นการวิวาท พระคัมภีร์อธิบายความสัมพันธ์ของมันดังนี้

“คนใจร้อนเร้าการวิวาท แต่บุคคลผู้โกรธช้ำก็ระงับการชิงดี”

สุภาสิต 15:18

“และเมื่อกวนน้ำนมก็ได้เนยเหลว เมื่อบีบจมูกก็ได้โลหิต และเมื่อกวนโทโสก็ได้การวิวาท”

สุภาษิต 30:33

การขัดแย้งอย่างรุนแรง

การขัดแย้งกันคือ การทะเลาะกัน การต่อสู้หรือการขัดแย้ง ซึ่งหมายถึงการปะทะหรือทุ่มเถียง นอกจากความโกรธซึ่งเป็นสาเหตุให้มี การวิวาทแล้ว ความเกลียดชังก็เป็นสาเหตุอีกด้วย

“ความเกลียดชังเราให้เกิดความวิวาท แต่ความรักครอบงำบรรดาการทรยศเสีย”

สุภาษิต 10:12

คนมักโกรธ (ก้าวร้าว) ก็เป็นสาเหตุแห่งการวิวาทด้วย

“คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท และผู้กระซิบก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน”

สุภาษิต 16:28

ความเย่อหยิ่งก็เป็นสาเหตุของการวิวาทด้วย

“คนตะกละเราให้เกิดการวิวาท แต่ผู้ที่วางใจในพระเจ้าจะเจริญขึ้น”

สุภาษิต 28:25

คนขี้โมโหก็เป็นสาเหตุของการวิวาท

“คนเจ้าโมโหเย่อเราการวิวาท และคนที่มักโกรธก็เป็นเหตุให้มีการทรยศมากขึ้น”

สุภาษิต 29:22

คนชอบเยาะเย้ยก็เป็นสาเหตุของการวิวาท

“จงจับคนมักเยาะเย้ยออกไปเสีย แล้วการวิวาทและการดูแคลนจะหยุดลง”

สุภาษิต 22:10

เยาะเย้ยคือ ล้อเลียนหรือแสดงการดูถูกต่อสิ่งของหรือบุคคล

“บุคคลที่เข้ายุ่งในการทะเลาะวิวาทซึ่งไม่ใช่เรื่องของเขาเอง ก็เหมือนคนจับหูสุนัขตัวที่กำลังผ่านไป

“เพราะการขาดพิน ไฟก็ดับ และที่ไหนที่ไม่มีคนซุบซิบ การทะเลาะวิวาทก็หยุดไป”

“ถ่านเป็นเชื้อเพลิง และพินเป็นเชื้อไฟฉันใด คนที่มักทะเลาะวิวาทก็เป็นเชื้อการวิวาทฉันนั้น”

สุภาษิต 26:17, 20-21

คำถามโง่ๆ ก็เป็นสาเหตุแห่งการวิวาท

“อย่าข้องแวะกับปัญหาอันโง่เขลาและไม่เป็นสาระ ด้วยรู้แล้วว่าปัญหาเหล่านั้นก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน”

2 ทิโมธี 2:23

การขัดแย้งอย่างรุนแรงเป็นการทำงานของเนื้อหนัง

“ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าเมื่ออิจฉาและขัดเคืองใจกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ประพฤติตามมนุษย์สามัญดอกหรือ”

1 โครินธ์ 3:3

ที่ซึ่งมีการริษยาและการวิวาท ที่นั่นก็มีแต่ความสับสนวุ่นวาย

“แต่ถ้าท่านรู้สึกขมขื่นเพราะมีใจริษยาและมักใหญ่ใฝ่สูงก็อย่าอ้าวอด เพราะว่าที่ใดมีความริษยาและความมักใหญ่ใฝ่สูง ที่นั่นก็วุ่นวายและมีการกระทำชั่วลามกต่างๆ”

ยากอบ 3:14,16

พระคัมภีร์กล่าวว่าไม่ควรทำสิ่งใดๆ เลยด้วยการแตกแยก

“อย่าทำสิ่งใดในทางซึ่งดีกันหรือถือดี แต่จงมีใจถ่อม ถือว่าคนอื่นดีกว่าตัว”

ฟิลิปปี 2:3

การขัดแย้งกันอย่างรุนแรงคือหนึ่งในบุคลิกลักษณะต่างๆ ของผู้สอนเทียมเท็จ

“ผู้นั้นก็เป็นคนทะนงตัวไม่รู้อะไร เขาชอบทู่เมียงและโต้แย้งในเรื่องคำซึ่งเป็นเหตุให้เกิด การอิจฉากัน การทะเลาะวิวาทกัน การกล่าวร้ายกัน การไม่ไว้ใจกัน และการด่าทอกันระหว่างผู้ที่มีใจทรามและไร้ความสัตย์จริง”

1 ทิโมธี 6:4-5

การยุแยกให้แตกกัน

การยุแยกให้แตกกันคือ การยุยงให้ไม่สงบหรือให้แตกความสามัคคี เรื่องราวที่เกี่ยวกับการงานของเนื้อหนังนี้คือที่ซึ่งศัพท์นี้ถูกใช้ในพระคัมภีร์ซึ่งบ่อยครั้ง

ความคิดเห็นที่เป็นปฏิปักษ์ต่อศาสนา

ความคิดเห็นที่เป็นปฏิปักษ์ต่อศาสนาคือ ความเชื่อต่างๆ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับพระวจนะของพระเจ้าเป็นความคิดเห็นของมนุษย์ซึ่งไม่ถูกต้องและนำไปสู่การแบ่งแยกในคริสตจักร

ความคิดเห็นที่เป็นปฏิปักษ์ต่อศาสนาคือ บุคลิกลักษณะของผู้เผยพระวจนะเท็จ

“แต่ว่าได้มีคนทีปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้นเช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลาย ซึ่งจะลอบเอามิจฉาล์ทธิอันจะให้ถึงความพินาศเข้ามาเสี้ยมสอน จนถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ ซึ่งจะ使他พินาศโดยเร็วพลัน”

2 เปโตร 2:1

การริษยา

การริษยา คือ ความอิจฉาที่เกิดขึ้นจากความสำเร็จของคนอื่น ซึ่งเป็นความเจ็บใจต่อการอวยพรของพระเจ้าที่มีต่อคนอื่นในด้านวัตถุ การเงิน หรือพระพรฝ่ายวิญญาณ เป็นความปรารถนาที่ไม่ถูกต้องและเรื้อรังในทางผิดๆ

การริษยา คือ หนึ่งในบุคลิกลักษณะของผู้สอนเท็จ

“ผู้นั้นก็เป็นคนทะนงตัวและไม่รู้อะไร เขาชอบทู่เมียงและโต้แย้งในเรื่องคำ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการอิจฉากัน การทะเลาะวิวาทกัน การกล่าวร้ายกัน การไม่ไว้วางใจกัน”

1 ทิโมธี 6:4

การริษยาเกิดจากวิญญาณจิตของมนุษย์

“คนทujurิตเอ๋ย ไม่รู้หรือว่าการเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า”

ยากอบ 4:4

การริษยา คือ เครื่องหมายของการเป็นคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนัง

“ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าเมื่อยังอิจฉากันและขัดเคืองใจกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ประพฤติตามมนุษย์สามัญุดอกหรือ”

1 โครินธ์ 3:3

ท่านทั้งหลายที่ดำเนินชีวิตอยู่ในความบาปคือผู้ที่เต็มไปด้วยการริษยา

“พวกเขาเต็มไปด้วยสรรพการอธรรม ความชั่วร้าย ความโลภ ความมุ่งร้าย ความอิจฉาริษยา การฆ่าฟัน การวิวาท การล่อลวง การคิดร้าย การพูดนินทา”

โรม 1:29

“เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นเราเองก็โง่ ไม่เชื่อฟังหลงผิด เป็นทาสของกิเลสตัณหาและการเริงสำราญต่างๆ ใช้ชีวิตอย่างเลวร้ายริษยา น่าชังและเกลียดชังกัน”

ติดัส 3:3

ที่ใดซึ่งมีการอิจฉาริษยา ปัญหาต่างๆ ก็เกิดขึ้นตามกันมา

“แต่ถ้าท่านรู้สึกขมขื่นเพราะมีใจริษยาและความมักใหญ่ใฝ่สูง ก็อย่าโอ้อวดและอย่าทรยศต่อความจริง”

“เพราะว่าที่ใดมีความริษยาและความมักใหญ่ใฝ่สูง ที่นั่นก็วุ่นวายและมีการกระทำชั่วช้าลามกต่างๆ

ยากอบ 3:14,16

เราถูกเตือนมิให้ริษยาคนบาป

“อย่าให้ใจของเจ้าริษยาคนบาป แต่จงดำเนินในความยำเกรงพระเจ้าวันยังค่ำ”

สุภาษิต 23:17

ฆาตกรรม

ฆาตกรรมคือ การเอาชีวิตของผู้อื่นด้วยความตั้งใจที่มุ่งร้ายและคิดไว้ล่วงหน้า ฆาตกรรมไม่เหมือนกับการป้องกันตนเอง หรือการตายด้วยอุบัติเหตุ

ฆาตกรรมไม่เหมือนกับการกำหนดให้มีการลงโทษถึงตายแก่บุคคลซึ่งได้เป็นผู้ฆ่าบุคคลอื่น นี่คือการพิพากษาซึ่งจัดตั้งไว้โดยพระเจ้าในกันดารวิถี 35

หนึ่งในธรรมบัญญัติแรกซึ่งให้ไว้โดยพระเจ้าคือ “อย่าฆ่า”

พระเยซูตรัสว่า

“อย่าฆ่าคน” **มัทธิว 19:18**

คุณไม่ควรมีความผิดในข้อหาฆาตกรรม

“แต่ว่าอย่าให้มีผู้ใดในพวกท่านได้รับโทษฐานเป็นผู้ฆ่าคนหรือเป็นขโมย หรือเป็นคนทำร้ายหรือเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับธุระของคนอื่น”

1 เปโตร 4:15

พระคัมภีร์ใหม่ขยายความหมายของ”ฆาตกรรมว่ารวมไปถึงความเกลียดชังด้วย ถ้าคุณเกลียดชังผู้เชื่อคนอื่น ๆ ตัวคุณเองก็เป็นเหมือนกับฆาตกรรม

“ผู้ใดที่เกลียดชังพี่น้องตน ผู้นั้นก็เป็นผู้ฆ่าคน และท่านทั้งหลายก็รู้แล้วว่าผู้ฆ่าคนนั้นไม่มีชีวิตนิรันดร์ดำรงอยู่ในเขาเลย”

1 ยอห์น 3:15

การเมาเหล้า

การเมาเหล้าคือ สภาพที่ความสามารถทางกายและจิตใจถูกอิทธิพลครอบงำโดยการดื่มที่มากเกินไป ซึ่งเป็นความลึกลับในความเมานี้สาเหตุมาจากการดื่มสารเคมีที่เข้มข้นเข้าไป

พระคัมภีร์เตือนไว้ว่าคนเมาเหล้าจะยากจน

“เพราะคนขี้เมาและคนตะกละจะมาถึงความยากจน และความมั่งงั่งเหงาจะเอาผ้าขี้ริ้วห่มคนนั้น”

สุภาพิต 23:21

คุณต้องไม่ดำรงชีวิตในรูปแบบของคนขี้เมา

“เราจงประพฤติตัวให้เหมาะสมกับเวลากลางวัน มีใจเลี้ยงเสพสุราเมามาย มีใจหยาบไล่นลามก มีใจวิวาทริษยากัน”

โรม 13:13

คุณไม่ควรจะสมาคมกับคนที่เป็นนักดื่ม

“แต่ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่า ถ้าผู้ใดได้ชื่อว่าเป็นพี่น้องแล้ว แต่ยังไม่ประพฤติดี เป็นคนโลก เป็นคนถือรูปเคารพ เป็นคนปากร้าย เป็นคนขี้เมา หรือเป็นคนจ้อโก่ง อย่าคบคนอย่างนั้น แม้จะกินด้วยกันก็อย่าเลย”

1 โครินธ์ 5:11

พระคัมภีร์เตือนว่าคนขี้เมาจะไม่ได้รับมรดกในราชอาณาจักรของพระเจ้า

“ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า อย่าหลงเลยคนล่วงประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดผีเมียเขา ลูกสวาทหรือชายเล่นลูกสวาท คนขโมย คนโลก คนขี้เมา คนปากร้าย คนจ้อโก่ง จะไม่ได้รับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

2 โครินธ์ 6:9-10

คุณอาจเคยเป็นนักดื่มในอดีต แต่ในฐานะผู้เชื่อคุณไม่ควรทำอย่างนั้นอีกต่อไป

“เพื่อจะได้ไม่ดำเนินชีวิตที่ยังเหลืออยู่ในโลกตามใจปรารถนาของมนุษย์ จงให้เวลาที่ผ่านมาไปแล้วนั้นเพียงพอสำหรับการกระทำสิ่งที่คนต่างชาติชอบกระทำ คือประพฤติดีตามราคาตัวเงิน ตามใจปรารถนาอันชั่ว เมาเหล้าองุ่น เลี้ยงกันอย่างถึงใจ กินเหล้าอุ่นววยกันและการไหว้รูปเคารพซึ่งผิดธรรมชาติ”

1 เปโตร 4:2-3

พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างการเมาด้วยเหล้าองุ่นกับการดื่มขึ้นไปด้วยพระวิญญาณ

“และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ”

เอเฟซัส 5:18

ในโลกธรรมชาติ คนขี้เมา...

1. ใช้เวลาให้หมดสิ้นไปด้วยความปรารถนาในการดื่มเท่านั้น
2. พ่ายแพ้ต่อการรู้จักบังคับควบคุมอารมณ์ของตนเองและสูญเสียสมรรถภาพทางด้านร่างกายเนื่องจากการดื่ม
3. การพูดจาก็แสดงออกว่ามีผลกระทบมาจากการดื่ม
4. ปราศจากความอาย ปราศจากความกลัวและบ่อยครั้งใช้กำลังรุนแรง
5. สำเร็จสำราญเพราะอยู่ภายใต้อิทธิพลของฤทธิ์เหล้าที่ทำให้เมา

การรื่นเริงสนุกสนาน

การรื่นเริงสนุกสนานคือ การเกี่ยวข้องและดีใจในความสุขสบายฝ่ายโลกเข้ามีส่วนกับงานรื่นเริงกันอย่างอีกที ซึ่งเป็นการใช้ชีวิตอย่างสำมะเลเทเมา วุ่นวายและไม่เป็นระเบียบ

คุณอาจเคยเป็นคนที่ชอบสนุกสนานร่าเริงในอดีต แต่ในฐานะผู้เชื่อคุณไม่ควรประพฤติดังนั้นอีกต่อไป

“เพื่อจะได้ไม่ดำเนินชีวิตที่ยังเหลืออยู่ในโลกตามใจปรารถนาของมนุษย์
จงให้เวลาที่ผ่านมาไปแล้วนั้นเพียงพอสำหรับการกระทำสิ่งที่คนต่างชาติชอบกระทำ คือ
ประพฤติตามรากะตันทหา ตามใจปรารถนาอันชั่ว เมาเหล้าอองุ่น เลี้ยงกันอย่างถึงใจ กินเหล้า
วุ่นวายกันและการไหว้รูปเคารพซึ่งผิดธรรม”

1 เปโตร 4:2-3

การงานของเนื้อหนัง : ผลลัพธ์

เปาโล อธิบายผลของการทำตามการงานของเนื้อหนัง ดังนี้

“...เหมือนดังที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนเหมือนที่เคยเตือน
มาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

กาลาเทีย 5:21

พระเจ้าทรงให้หนทางที่จะหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษนี้

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกบาป
ของเรา และทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น”

1 ยอห์น 1:9

การเดินในพระวิญญาณ

บุคคลจะหยุดยั้งการกระทำบาปอันเป็นการงานของเนื้อหนังได้อย่างไร

ประการแรก จงกลับใจเสียใหม่จากบาปของคุณ และมีความเชื่อต่อพระเจ้าโดยการต้อนรับพระเยซู
คริสต์ไว้ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นส่วนตัวของคุณ

“เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่
เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะ กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

2 โครินธ์ 5:17

พระเจ้ามิได้รับเอาคนบาปและมอบหลักสูตรการปรับปรุงตนเองเสียใหม่แก่เขา พระองค์ทรง
สร้างชีวิตใหม่ให้เขา สิ่งเก่าๆ ก็ล่วงไป การงานของเนื้อหนังจำต้องถูกแทนที่ด้วยผลของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์

ประการที่สอง ต้องถูกเติมให้เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เสมอ มีแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์
เท่านั้นที่จะสามารถช่วยคุณให้เดินไปในมรรคาของพระองค์แทนการเดินในทางแห่งความบาปตาม
ความต้องการของเนื้อหนัง

“แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ อย่าสนองความต้องการของ
เนื้อหนัง”

กาลาเทีย 5:16

ประกาศที่สาม ต้องตระหนักว่าคุณไม่สามารถถูกทำให้เป็นอิสระจากการงานของเนื้อหนังและเดินในพระวิญญาณโดยความพยายามของตนเองได้

อัครสาวกเปาโลบรรยายการตะเกียกตะกายต่อสู้ที่ท่านพยายามทำด้วยความสามารถของตัวเอง ท่านเองเพื่อจะมีชีวิตอยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้าดังนี้

“ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำของข้าพเจ้าเอง เพราะข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะทำ แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้น

เหตุฉะนั้น ถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะทำ และข้าพเจ้ายอมรับว่าธรรมบัญญัตินั้นดี

เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าจึงมิใช่ผู้กระทำ แต่ว่าบาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้ทำ ด้วยว่าในตัวข้าพเจ้าคือ ในตัวข้าพเจ้าไม่มีความดีประการใดอยู่เลย เพราะว่าเจตนาดี ข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่ซึ่งจะกระทำการดีนั้น ข้าพเจ้าหาได้กระทำไม่

ด้วยว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้าปรารถนาทำ ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้ามิได้ปรารถนากระทำ ข้าพเจ้ายังทำอยู่”

โรม 7:15-19

เปาโลมีประสบการณ์ถึงความยากลำบากในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ แต่เขาล้มเหลวท้งๆ ที่เขาพยายามดำเนินตามเป้าหมายแห่งความชอบธรรมนั้น

จงขอให้พระเจ้าใส่ความปรารถนาที่จะเป็นผู้มีความชอบธรรมในหัวใจ เมื่อใดก็ตามที่คุณผิดพลาดและทำบาป จงรีบสารภาพบาปนั้นทันทีและทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ช่วยคุณในการเอาชนะบาปนั้นให้ได้ นี่คือ วิธีที่คุณเรียนรู้ที่จะเดินในพระวิญญาณและ...

“เหตุฉะนั้น การลงโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์

เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย

เพราะว่าสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติทำไม่ได้ เพราะเนื้อหนังทำให้อ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าได้ทรงกระทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาป และเพื่อไถ่บาป พระบุตรในเนื้อหนังจึงได้ทรงปรับโทษบาป

เพื่อสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติสั่งไว้จะได้สำเร็จในตัวเราทั้งหลาย ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ

เพราะว่าคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังก็ปักใจในสิ่งซึ่งเป็นของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณก็สนใจสิ่งซึ่งเป็นของพระวิญญาณ

ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข

เหตุว่าใจซึ่งปักอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็ศัตรูต่อพระเจ้า หาได้อยู่ได้บังคับธรรมบัญญัติของพระเจ้าไม่ และที่จริงจะอยู่ได้บังคับนั้นไม่ได้

และคนทั้งหลายที่อยู่ใต้เนื้อหนังจะเป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้าก็หาไม่ได้
ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริงๆ แล้ว ท่านก็มิได้อยู่ใต้
เนื้อหนังแต่อยู่ใต้พระวิญญาณ ผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของ
พระองค์”

โรม 8:1-9

ผลของคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นเหมือนพระคริสต์จะพัฒนาได้ก็ต่อเมื่อคุณเดินในฤทธิ์อำนาจของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น เหตุนี้จึงมีความสำคัญมากสำหรับผู้เชื่อว่าเหตุใดเราจึงต้องเข้าใจการงาน
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 12

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์ของบทนี้จากความจริง

---

2. ลักษณะที่แตกต่างจากผลของพระวิญญูณบริสุทธเรียกว่า

---

3. ชื่อพระคัมภีร์อะไรที่ให้ความสำคัญในการเอาชนะการงานของเนื้อหนัง

---

4. จงดูการงานของเนื้อหนังในรายการที่หนึ่ง จงอ่านคำจำกัดความในรายการที่สอง เขียนหมายเลขซึ่งอธิบายถึงการงานของเนื้อหนังลงในช่องว่างซึ่งจัดไว้

<u>รายการที่หนึ่ง</u>	<u>รายการที่สอง</u>
_____ การรื่นเริงสนุกสนาน	1. มีพฤติกรรมทางเพศโดยบุคคลที่แต่งงานแล้วกับบุคคลซึ่งไม่ใช่คู่สมรสของตน
_____ การอิจฉาริษยา	2. ปฏิบัติทางการเพศโดยบุคคลสองคนซึ่งไม่ได้แต่งงานกันรวมทั้งการสำส่อนทางเพศ
_____ ฆาตกรรม	3. เต็มไปด้วยบาปทางฝ่ายวิญญูณและศีลธรรม
_____ การเมาเหล้า	4. ตัณหา อารมณ์ที่เต็มไปด้วยความบาป ความลามก
_____ การเต็มไปด้วยกิเลสตัณหา	5. การไหว้รูปเคารพ
_____ การล่วงประเวณี	6. ใช้เวทมนตร์คาถา

_____	การผิดประเวณี	7. ตรงข้ามกับความรัก
_____	การโลโครก	8. การไม่ลงรอยกัน การแตกแยก
_____	เวทมนต์	9. การซึ่งดี ปรารถนาที่จะลอกเลียนคนอื่นเพื่อจะได้เท่าเทียมหรือเลิศกว่าเขา
_____	การให้รูปเคารพ	10. ความโกรธที่รุนแรง โกรธจัด
_____	ความเกลียด	11. การทะเลาะวิวาท การต่อสู้
_____	ความแตกต่าง	12. การยุแหย่ให้แตกกัน
_____	ความเห็นไม่เหมือนกัน	
_____	ความคิดเห็นที่เป็นปฏิปักษ์ต่อศาสนา	13. ความเชื่อที่ตรงข้ามกับพระวณะของพระเจ้า
_____	ความพยายามจะให้เท่าเทียม	14. ความอิจฉาริษยาที่เกิดจากความสำเร็จของผู้อื่น
_____	การวิวาท	15. การเอาชีวิตของผู้อื่น
_____	ความโกรธ	16. การตี้มากเกินไป
_____	การยุแหย่ให้แตกกัน	17. ตามอย่างโลกในการจัดงานรื่นเริงกันอย่างอีกที่ก

คำตอบบททดสอบตนเอง บทที่ 12

1. “การงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัดคือ การลวงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือ รูปเคารพ การถือวิทยาคม การเป็นศัตรู การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การใฝ่สูง การทุ่มเถียงกัน การแตกก๊กกัน

การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกรและกรอื่นๆ ในทำนองนี้อีกเหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า” กาลาเทีย 5:19-21

2. การงานของเนื้อหนัง

3. โรม 8:1-9

4. 17

14

15

16

4

1

2

3

6

5

7

8

13

9

11

10

12

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

จงเปรียบเทียบ ผลของพระวิญญาณในกาลาเทีย 5:22-24 กับการทำงานของเนื้อหนังตาม
 รายการใน กาลาเทีย 5:19-21 อันแรกซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณนั้นได้จำแนกแต่สิ่งซึ่งเหมาะจะเป็น
 ตัวอย่างเพื่อให้คุณประพฤติตาม

<u>ผลของพระวิญญาณ</u>	<u>การทำงานของเนื้อหนัง</u>
(กาลาเทีย 5:22-24)	(กาลาเทีย 5:19-21)
ความรัก	ความเกลียดชัง ฆาตกรรม การอิจฉาริษยา
ความปลาบปลื้มใจ	_____
ความอดทนนาน	_____
ความอ่อนสุภาพ	_____
ความดี	_____
ความเชื่อ	_____
ความสุภาพอ่อนน้อม	_____
ความรู้จักบังคับตน	_____